

## За правилата и доброто

„Целият свят е сцена и всички ние сме актьори на нея – влизаме, излизаме и за своето време, всеки от нас играе различни роли ...“ е казал великият Шекспир.

Водени от тръпката за живот ние всекидневно се представяме, раздаваме на тази сцена.

Показваме достигнати умения, отстояваме идеи, радваме се на красотата и търсим душевен мир. Доброто в нас не спи. То търси пътища и начини да ни утвърди пред другите, като успели, хармонични, честни, почитени, състрадателни и обичани човешки същества. Но времето е показало и доказало, че са нужни писани правила, за да бъде човешкият свят по уреден, регулиран и сигурен.

Ето безброй изписани думи, редове, страници сглобени в конституции, кодекси, закони, които събрани и подредени създават стълбовете на правото и правото във всичките му аспекти. Правото, което днес е превърнато в престижна професия. На всеки член на обществото му се налага да прочете, ако не всичките, то поне основните граждански закони и не по – малко да познава законите в професионалното си работно място, което е избрал.

Ние актьорите, за които споменах в началото, трябва непрекъснато да четат, репетират основните и специфични правила. Последните ни помагат да изграждаме жив, индивидуален, ярък и запомнящ се образ през целия път на живота.

Животът, който по Божията милост ни е отреден е зареден с добро. То е пътеводната ни звезда, която ден и нощ, в младост и старост ни съпътства и направлява. Доброто е вътре в нас. Доброто е любов, любов без която не можем.

В името на добруването на земята създаваме и утвърждаваме правила, променяме ги, заменяме ги и пак, и пак. Така от хиляди години.

За доброто разказваме, пеем песни, създаваме притчи, легенди и ги предаваме на децата си. С добро утро посрещаме изгрева на слънцето. С добър ден благославяме дните си. С добър вечер притихваме за почивка и равносметка.

Това се случва от както светът се е създал, така ще бъде и занапред.